

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/105/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618200270
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3618200270.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu: Y. W., bytom P. D. č. XXX, právne zastúpený JUDr. Ivanou Magdolenovou Joríkovou, advokátkou so sídlom v Partizánskom, Hrnčíriková 1/ B, proti žalovanému T. Šútorovi, bytom V. ves č. XXX, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Jaroslav Valjent, so sídlom v Partizánskom, Jesenského 232, o náhradu škody, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 07. augusta 2019, č.k. 3C/4/2018-107 v spojení s opravným uznesením zo dňa 24.09.2019, č.k. 3C/4/2018-116, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutej vyhovujúcej časti ako aj v časti týkajúcej sa náhrady trov konania **p o t v r d u j e .**

Žalobca **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.923,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.923,- eur od 21.12.2017 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd žalobu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 77,72%. Následne súd prvej inštancie opravným uznesením opravil chybné číslovanie odsekov v rozsudku vo veci samej a zároveň opravil rozhodnutie o náhrade trov konania, kde bolo chybné uvedené žalovanému aj keď malo byť správne uvedené, že žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 77,72% ako vyplýva z kontextu daného rozhodnutia.

2. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 39 ods. 6 zák.č. 326/2005 Z.z. o lesoch, ďalej ust. § 136 ods. 1, 2, § 137 ods. 1, § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 420 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako aj ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného náhrady škody vo výške 3.289,40 eur s príslušenstvom. Tvrdil, že uzatvoril so žalovaným dohodu o obhospodarovaní lesného dielca na nehnuteľnostiach za odplatu, pričom vyťažená drevná hmota mala zostať vo vlastníctve žalobcu. Žalovaný vyťaženú drevnú hmotu žalobcovi neodovzdal a tým mu spôsobil škodu, ktorej výška bola určená znaleckým posudkom. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že on uzatvoril dohodu o obhospodarovaní nehnuteľnosti s viac ako 50%-nými spoluvlastníkmi a tým sa táto dohoda viaže na žalobcu, pričom za 1m3 mal vlastníkom nehnuteľnosti zaplatiť sumu 10,- eur. Túto sumu žalobcovi uhradil v priebehu konania. Preto mal zato, že dohoda uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatným právnym úkonom.

3. Súd sa v prvom rade musel vysporiadať so skutočnosťou, či je dohoda uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným platným právnym úkonom, keďže žalovaný namietal jej neplatnosť. Dňa 17.10.2016 bola medzi žalovaným a SR - Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik uzatvorená zmluva, predmetom ktorej

bol prenájom pozemkov neznámych vlastníkov za účelom obhospodarovania tejto časti nehnuteľnosti za nájomné vo výške 10 eur/1m³. Zároveň dňa 17.10.2016 bola medzi žalovaným a spoluvlastníkmi, ktorí vlastnia nadpolovičný podiel nehnuteľnosti uzavretá dohoda o odovzdaní nehnuteľnosti. Prenechanie veci do nájmu možno podradiť pod pojem hospodárenie so spoločnou vecou. Na rozhodnutie o tom, že vec má byť prenechaná do nájmu stačí väčšina počítaná podľa veľkosti spoluvlastníckych podielov. Nájomnú zmluvu v takomto prípade nemusia ako prenajímatelia uzavrieť všetci podieloví spoluvlastníci, ale stačí, keď ju uzatvoria tí, ktorých podiely na spoločnej veci predstavujú väčšinu. Dohoda medzi žalovaným a spoluvlastníkmi nehnuteľnosti zaväzuje aj žalobcu. Napriek tomu, že on takto dohodu neuzatvoril. To však nebráni, aby bola uzatvorená zmluva medzi obhospodávateľom a jednotlivými spoluvlastníkmi, ktorou by si špeciálne, teda inak po dohode upravili vzťahy z nájomnej zmluvy. Žalovaný v priebehu konania namietal, že zmluva uzatvorená medzi žalobcom a Slovenskou republikou - Lesy SR zo dňa 07.08.2013 bola uzatvorená v rozpore so zákonom. Zároveň namietal nepreukázanie súhlasu nadpolovičnej väčšiny spoluvlastníkov s takýmto vytyčením. Súd mal z predložených listín zato, že bol daný súhlas nadpolovičnou väčšinou spoluvlastníkov ako vyplýva z predloženej dohody. Zároveň bola časť nehnuteľnosti riadne vytyčená o čom svedčí aj vykonaná obhliadka, na ktorej sa preukázalo, že časť nehnuteľností je v prospech žalobcu riadne vytyčená. Čo sa týka nemožnosti vytyčenia časti nehnuteľnosti žalobcovi v zmysle zákona, súd konštatuje, že na základe § 22 ods. 2 zák.č. 229/91 Zb. zanikol nájomný vzťah medzi užívateľom a vlastníkom žalobcom a vzhľadom nato mu za účelom možnosti obhospodarovania jeho spoluvlastníckych podielov bola vytyčená hranica jeho spoluvlastníckeho podielu. Vzhľadom na túto skutočnosť je súd toho názoru, že žalobca so žalovaným platne uzatvorili dohodu o obhospodovaní, ktorou si špeciálne upravili práva a povinnosti vzhľadom na skoršie uzatvorené dohody o obhospodovaní nehnuteľnosti všetkých spoluvlastníkov.

4. Následne sa súd zaoberal predpokladom zodpovednosti za vznik škody. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie zákonných podmienok protiprávny úkon, škoda, príčinná súvislosť a zavinenie škodcu. Pri neexistencii čo i len jedného z nich, zodpovednosť za škodu nie je daná. Protiprávne konanie je také, ktoré je v rozpore s objektívnym právom. Ďalšou podmienkou na vznik zodpovednosti je samotný vznik škody, ktorá je definovaná tak, že ide o škodu majetkovú ujmu, teda ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného. Ďalej je potrebná existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním škodcu a vzniknutej škody a ďalej zavinenie, ktoré býva definované ako psychický vzťah škodcu k vlastnému protiprávnemu konaniu a k škode. Žalovaný sa dopustil protiprávneho úkonu tým, že si nespĺnil povinnosti z uzatvorenej dohody a to uložiť vyťaženú drevnú hmotu na miesto a odovzdať túto drevnú hmotu do dispozície žalobcu. Vzhľadom nato, že žalobca nemohol disponovať s drevnou hmotou, ktorá bola vyťažená a ktorá zostala v dispozícii žalovaného a dodnes nebola žalobcovi navrátená mu vznikla škoda. Preto súd dospel k záveru, že sú splnené predpoklady zodpovednosti za škodu. Žalovaný tvrdil, že dohoda bola so žalobcom vypovedaná ešte pred ťažbou drevnnej hmoty, avšak súd k tomuto uvádza, že toto tvrdenie žalovaného sa nepreukázalo, keďže nepredložil dôkaz, kedy bola dohoda vypovedaná. Žalobca tvrdil, že vypovedal dohodu po vyťažení drevnnej hmoty, pričom dôkazné bremeno v tomto prípade zaťažuje žalovaného.

5. Následne sa súd zaoberal výškou uplatneného nároku, vychádzal z predloženého znaleckého posudku, kde súd určil výšku škody na sumu 3.289,40 eur, pričom bolo vyrubených 12 drevín, čo bolo potvrdené aj v rámci vykonanej obhliadky. Z takto vyčíslenou sumou žalovaný nesúhlasil a škodu vypočítal podľa uzatvorenej nájomnej dohody. Súd však postupoval podľa § 442 ods. 1 OZ a teda vychádzal z vypracovaného znaleckého posudku, pretože práve týmto bola určená skutočná škoda, ktorá vznikla žalobcovi. Keďže počas konania uhradil žalobcovi sumu 366,40 eur, uložil povinnosť žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 2.923,- eur (3.289,40 - 366,40 = 2.923,-). Žalobca zároveň výzvou zo dňa 07.12.2017 vyzval žalovaného na úhradu vzniknutej škody najneskôr do 20.12.2017. Žalovaný v poskytnutej lehote náhradu škody neuhradil a tak vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania. Vzhľadom k tomu, že žalovaný so zaplatením dlžnej sumy v omeškaní priznal súd žalobcovi popri istine aj zákonný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ a to vo výške podľa § 3 Nariadenia vlády 87/95 Z.z. vo výške 5% ročne zo sumy 2.923,- eur od 21.12.2017 do zaplatenia. Súd zároveň uložil povinnosť plniť v zákonnej lehote 3 dní, ktorá plynie od právoplatnosti rozsudku a v časti, kde bola suma 366,40 eur počas konania na súde prvej inštancie zaplatená, súd žalobu zamietol.

6. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 77,72%, čo predstavuje čistý úspech vo veci. Žalobcovi súd priznal 2.923,- eur, čo predstavuje 88,86%, žalovaný mal úspech vo výške 11,14% a čistý úspech žalobcu takto predstavuje 77,72% (88,86 - 11,14 = 77,72). O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP.

7. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, ktorý žiadal, aby krajský súd ako súd odvolací napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalobcovi. Poukazoval na tú skutočnosť, že dohoda zo dňa 26.10.2016, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatným právnym úkonom, ktorého plnenie nie je možné a teda ide o absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 37 ods. 2 OZ. Dohoda o odovzdaní nehnuteľnosti, ktorú žalobca uzatvoril 07.08.2013 s lesmi bola uzatvorená v rozpore so zákonom, kedy povinná osoba nemala právo vyznačiť v teréne a žalobcovi vydať do užívania parcelu č. XXXX, k.ú. P. D. vo výmere 0,8789 hektára prináležiacu jeho spoluvlastníckemu podielu. Takýto postup v ust. § 22 ods. 2 zák.č. 229/91 Zb., na ktorú sa dohoda odvoláva neumožňuje. Žalobca nepreukázal udelenie súhlasu nadpolovičnej väčšiny spoluvlastníkov predmetnej parcely s takýmto postupom. Nebola preukázaná existencia dohody o reálnom rozdelení parcely medzi spoluvlastníkmi, predpokladom ktorej je vyhotovenie geometrického plánu a jeho overenie katastrálnym úradom. Nie je možné súhlas spoluvlastníkov žalobcom predloženej dohody o vytýčení nehnuteľnosti a aj ak by súd túto dohodu pokladal za platnú, spoluvlastníci parcely XXXX väčšinou pri uzavretí nájomných zmlúv so žalovaným v roku 2016 a dohody špecifikovanej v bode 2 rozhodli o inom režime parcely. Dohoda o odovzdaní nehnuteľnosti, ktoré uzatvorila 17.10.2016 nadpolovičná väčšina vlastníkov parcely XXXX, nachádzajúcej sa v k.ú. P. D. v zastúpení žalovaným na základe plnej moci s povinnou osobou Lesy SR, na základe ktorej bola vlastníkom o.i. aj parcela č. XXXX v celosti. Predpokladom tejto dohody bola existencia nájomných zmlúv na parcelu XXXX medzi väčšinovými spoluvlastníkmi ako prenajímateľmi a žalovaným ako nájomcom. Podľa § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Žalovaný teda 17.10.2016 uzatvoril ako nájomca s prenajímateľom lesmi zmluvu o nájme lesných pozemkov, na základe ktorej má v dočasnom odplatnom užívaní aj spoluvlastnícke podiely na predmetnej parcele č. XXXX, ku ktorým vykonáva správu Slovenská republika, teda podiely neznámych vlastníkov. Žalobca postupoval tak, že uzatvoril nájomné zmluvy medzi nadpolovičnou väčšinou vlastníkov parcely XXXX ako prenajímateľom a žalovaným ako nájomcom v roku 2016. Na základe predložených nájomných zmlúv bola dňa 17.10.2016 uzatvorená dohoda o odovzdaní nehnuteľností a zmluva o nájme lesných pozemkov. Na základe tejto dohody a zmluvy a nájomných zmlúv uzavretých medzi vlastníkami ako prenajímateľmi a žalovaným ako nájomcom, bol žalovaný evidovaný na Okresnom úrade Prievidza ako obhospodárovateľov porastov nachádzajúcich sa v k.ú. P. D.. Už vyššie spomenutá dohoda medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 26.10.2016 je neplatná s poukazom na ust. § 37 ods. 2 OZ práve s dôvodu, že v tom čase už boli platné a účinné nájomné zmluvy uzatvorené medzi nadpolovičnou väčšinou vlastníkov parcely XXXX a žalovaným ako nájomcom. Na parcelu XXXX sa teda vzťahoval režim skôr uzatvorených nájomných zmlúv. Žalobca teda nebol oprávnený vyťažiť časť lesného pozemku, ktorý je v spoluvlastníctve viac ako 30 v prospech jedného spoluvlastníka bez výslovného súhlasu ostatných spoluvlastníkov. Porast XXXX A je tvorený okrem parcely XXXX aj inými parcelami v k.ú. P. D., ktoré sú v podielovom spoluvlastníctve niekoľko desiatok osôb. Napokon OČTK, ktorý rozhodoval o trestnom oznámení žalobcu v uznesení zo dňa 30.09.2017 trestné stíhanie pre prečin krádeže zastavil a konštatoval, že žalovaný je obhospodárovateľom porastov XXXX A, XXXX A, XXXX C1, C2 v k.ú. P. D.. Na základe toho môže ako obhospodárovateľ na základe nájomných zmlúv s vlastníkami pozemkov vlastníacich nadpolovičnú väčšinu predmetných pozemkov obhospodárovateľ celý lesný pozemok v súlade s plánom starostlivosti o lesy. Žalovaný postupoval v súlade s § 39 ods. 6 zák.č. 326/2015 Z.z. o lesoch, podľa ktorého je porast pre účely hospodárenia spoločnou vecou podľa § 137 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobcovi ako jednému z minoritných spoluvlastníkov, ktorý so žalovaným nájomnú zmluvu neuzavrel potom prináleží nájomné vo výške obvyklého nájmu 366,40 eur, ktoré mu aj bolo vyplatené. Súd správne konštatoval, že dohoda uzatvorená medzi žalovaným a majoritnými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti zaväzuje aj žalobcu, napriek tomu, že on túto dohodu neuzatvoril, avšak nie je možné súhlasiť s tým, že to nebráni, aby nebola uzatvorená zmluva medzi obhospodárovateľom a jednotlivými spoluvlastníkmi, ktorou by si špeciálne, teda inak po dohode inak upravili vzťahy z nájomnej zmluvy. Takýto postup by bol možné opäť len so súhlasom viac ako 50% dotknutých spoluvlastníkov nehnuteľnosti, čo v tomto prípade splnené nebolo.

8. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca, ktorý žiadal, aby krajský súd ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania v celom rozsahu. V prvom rade poukázal na skutočnosť, že dohoda zo dňa 26.10.2016 bola uzatvorená na základe iniciatívy a od neho pochádza jej návrh, keď žalovaný ako obhospodárovateľ potreboval súhlas žalobcu ako jedného zo spoluvlastníkov lesného pozemku tvoriaceho porast XXXX A. Žalovaný v danom vzťahu vystupoval ako dodávateľ a žalobca ako spotrebiteľ. Žalovaný mylne uvádza, že porast XXXX A má byť tvorený okrem pozemku parcela č. XXXX a inými parcelami. Časť lesného porastu XXXX

A vydaná žalobcovi je tvorená výlučne parcelou XXXX, čo vyplýva aj z grafického náčrtu v Dohode o odovzdaní nehnuteľností zo dňa 07.08.2013, ktorý tvorí prílohy žaloby. Žalobca si teda zabezpečil súhlas nadpolovičnej väčšiny spoluvlastníkov parcely XXXX pred uzatvorením dohody podľa predchádzajúcej vety. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že títo spoluvlastníci mali v roku 2016 rozhodnúť o inom režime parcely, toto tvrdenie nemôže obstať, nakoľko pokiaľ už raz spoluvlastníci dali súhlas k právnomu úkonu, nemôžu práva vzniknuté žalobcovi z tohto právneho úkonu zaniknúť na základe neskoršieho podpisu dohody týmito spoluvlastníkmi. Napokon žalovaný síce tvrdí, že dohodu podľa predchádzajúcej vety so štátnymi lesmi podpisoval na základe plnej moci od spoluvlastníkov, avšak takáto plná moc na strane jednej nie je súčasťou žalovaným predloženej dohody a na strane druhej nepredstavuje úkon rozhodnutia o hospodárení so spoločnou vecou v zmysle § 139 ods. 2 OZ, na ktoré musia byť prizvaní všetci známi spoluvlastníci, ktorí môžu pri prehlasovaní podať žalobu podľa § 139 ods. 3 OZ. Žalobca považuje Dohodu zo dňa 26.10.2016 za platnú, zaväzujúcu obe strany, avšak práve žalovaný svoj záväzok z nej vyplývajúci porušil a spôsobil tak žalobcovi škodu vo výške uplatneného nároku. Pokiaľ žalovaný v priebehu konania zaplatil žalobcovi 366,40 eur, tento prejav vôle je treba posúdiť ako prejav uznania dlhu žalovaným, keď vykonanou úhradou plnil oproti žalobou uplatnenému nároku na náhradu škody. Žalobca sa s týmto postupom stotožnil a preto ani voči výroku II. rozsudku nepodal odvolanie. Pre žalobcu je teda prekvapením, že žalovaný potom ako v priebehu konania takýto prejav vôle uznal, podal odvolanie, ktorým opäť sponchybňuje nárok žalobcu.

9. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej vyhotovujúcej časti vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v súlade s § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd poukazuje v celom rozsahu na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje a zároveň naň poukazuje.

10. Rozsudok súdu prvej inštancie, v časti v ktorej bol nárok zamietnutý odvolaním napadnutý nebol, a preto v tejto časti je rozhodnutie právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

11. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov ako aj prednesov účastníkov vyplynuli. Neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnuté rozhodnutia a v celom rozsahu na ne poukazuje v súlade s § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam dodáva.

12. Žalobca v prejednávanej veci odvodzoval svoju vecnú aktívnu legitímáciu v prvom rade od Dohody zo dňa 07.08.2013, ktorú uzatvoril ako vlastník nehnuteľnosti KNC parcely č. XXXX, zapísanej na LV č. XXXX, k.ú. P. D. s povinnou osobou Slovenská republika - Lesy Slovenskej republiky. Ako vyplýva z tejto dohody, ktorej neplatnosť v konaní namietal žalovaný, touto dohodou Lesy SR vydali časť lesného dielca XXXX A o výmere 0,8789 ha, ktorá zodpovedá veľkosti vlastníckeho podielu vlastníka k lesnému pozemku KNC parcely XXXX, k.ú. P. D.. Ako sa uvádza v predmetnej dohode, táto časť pozemku bola v teréne vytyčená na základe vytyčovacieho plánu, ktorého kópia je súčasťou dohody, pričom s vytyčením užívateľskej časti na pozemku prejavila súhlas nadpolovičná väčšina spoluvlastníkov.

13. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, súčasťou tejto dohody uzatvorenej medzi vlastníkom nehnuteľností Y. W. a Lesmi SR, okrem vytyčovacieho náčrtu bol aj protokol o priebehu hraníc vydávaných nehnuteľností z fyzického odovzdania majetku a zároveň dohoda o vytyčení nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k.ú. P. D. LV XXXX, parcela č. XXXX - lesný pozemok o výmere 33 880 m². Tak ako vyplýva z ust. § 22 zák.č. 229/91 Zb. ods. 7 cit. paragrafu, podielový spoluvlastník, ktorý nevlastní nadpolovičný spoluvlastnícky podiel na lesnom pozemku je povinný predložiť k výpovedi nájomného vzťahu, ktorý vznikol podľa ods. 2 písomný súhlas spoluvlastníkov, ktorých spoluvlastnícky podiel spolu s jeho spoluvlastníckym podielom dostane nadpolovičný spoluvlastnícky podiel. Ak podielový spoluvlastník vlastní nadpolovičný spoluvlastnícky podiel k lesnému pozemku, súhlas podľa prvej vety nie je potrebný. Pri ucelenej lesnej časti podľa § 22a ods. 1 je vlastníkom alebo združením vlastníkov alebo pozemkov spoločenstvom povinné predložiť výpovede známeho vzťahu, ktorý vznikol podľa ods. 2 písomný súhlas spoluvlastníkov podľa prvej vety k nadpolovičnej výmere pozemkov z ucelenej lesnej časti.

14. Ako teda vyplýva z vyššie uvedeného v súlade s § 22 ods. 1 zák.č. 229/91 Zb. dňom účinnosti zákona, zaniklo okrem iného právo užívania na zabezpečenie lesnej výroby a ostatných funkcií lesa, pričom zároveň došlo k zániku nájomného vzťahu medzi Lesmi SR a k vydaniu presne vymedzenej časti

nehnutelnosti žalobcovi zo strany Lesov SR. Neobstojí preto odvolacia námietka zo strany žalovaného, ktorý namietal, že dohoda uzatvorená medzi žalobcom a Lesmi SR je zo dňa 07.08.2013 je neplatným právnym úkonom. Z vytyčovacieho plánu, dohody o vytyčení nehnuteľnosti ako aj protokolu o priebehu hraníc a zo samotnej dohody je zrejmé, že Slovenská republika - Lesy SR vydali žalobcovi presne vymedzenú časť nehnuteľnosti za súhlasu väčšinových podielových spoluvlastníkov, ktorí vlastnia spornú nehnuteľnosť. Takto došlo reálne k vytyčeniu v teréne časti nehnuteľnosti vlastnícky patriacej žalobcovi, ktorému potom následne vznikli ďalšie práva a povinnosti v súvislosti s vydaním časti tejto nehnuteľnosti. odvolacie námietky o neplatnosti Dohody o odovzdaní nehnuteľnosti zo dňa 07.08.2013 zo strany žalovaného teda neobstoja a dohoda je riadne a platne uzatvorená.

15. Ďalej sa súd zaoberal platnosťou Dohody zo dňa 17.10.2016 a v náväznosti na ňu aj platnosťou Dohody zo dňa 26.10.2016, kedy v poradí neplatnosť druhej Dohody zo dňa 26.10.2016 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným namietal v tomto konaní žalovaný. Ani táto odvolacia námietka však dôvodná nie je.

16. Rovnakú dohodu ako uzatvoril žalobca s Lesmi SR, uzatvorili následne aj ostatní podieloví spoluvlastníci parcely č. XXXX s Lesmi SR v zastúpení žalovaným a to na základe Dohody zo dňa 17.10.2016, v rámci ktorej Lesy SR, š.p. ako povinná osoba vydala vlastníkom definovaným v tejto dohode o. i. aj parcelu č. XXXX, zapísanú na LV č. XXXX o výmere 33 594 m² s tým, že dňom účinnosti tejto dohody preberajú vlastníci všetky užívacie práva k nehnuteľnostiam a budú vykonávať hospodárske opatrenia spojené s hospodárením v lese s tým, že aj v tomto prípade boli hranice vydávaného majetku vyznačené v teréne, na stromoch a hraničných kopcoch po celej dĺžke dohodnutým spôsobom. Súčasťou tejto dohody boli však aj iné nehnuteľnosti, zapísané na LV č. XXXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX.

17. Žalovaný ďalej v konaní namietal, že vzhľadom na tú skutočnosť, že dňa 17.10.2016 uzatvoril dohodu o odovzdaní nehnuteľnosti, ktorú uzatvorila nadpolovičná väčšina vlastníkov parcely XXXX a zmluvu o nájme lesných pozemkov, na základe ktorej má v odplatnom užívaní aj spoluvlastnícke podiely na parcele XXXX, je následne uzatvorená Dohoda medzi ním a žalobcom zo dňa 26.10.2016, absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle ust. § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože v dobe tohto právneho úkonu bola prenajatá vec už prenajatá tretej osobe. Ani s týmto konštatovaním sa odvolací súd nestotožňuje. Faktom je, že Dohodou zo dňa 17.10.2016 boli vydané nehnuteľnosti väčšine vlastníkov parcely č. XXXX Lesmi SR, avšak na túto dohodu následne nadväzovalo uzatvorenie Nájomných zmlúv zo dňa 17.10.2016. Pokiaľ však vychádzame z obsahu Zmluvy č. 6143/2016/LSR uzatvorenej medzi prenajímateľom Lesmi SR a T. P., z tejto nájomnej zmluvy je zrejmé, že lesy odovzdali žalovanému do nájmu nehnuteľnosti špecifikované v čl. 3 predmetnej zmluvy a o.i. aj nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, parcela č. XXXX - lesný pozemok vo vzťahu k vlastníkom H. O., T. U. a T. J., pričom sa jedná vo všetkých troch prípadoch o zoznam vlastníkov, ktorí nie sú známi na ucelenej lesnej časti k.ú. P. Uherce. V ďalších častiach zmluvy teda boli dohodnuté finančné vyrovnania medzi účastníkmi zmluvy a zmluvné podmienky. Žalobca so žalovaným ďalej uzatvorili dňa 26.10.2016 dohodu, predmetom ktorej bolo racionálne využitie spoločnej veci porastu XXXX A, v ktorom je obhospodárateľom žalovaný a spoluvlastníkom žalobca, pričom strany sporu si dohodli podmienky tak, že žalovaný sa zaviazal za pomoci lesného hospodára vyznačiť a vyťažiť v celom lesnom poraste drevnú hmotu určenú na výrub, pričom túto drevnú hmotu mal vyťažiť, sústrediť na samostatné miesto, kde sa hmota zameria, vyhotoví sa z merania prvotný doklad a túto hmotu si môže žalobca ponechať a nakladať s ňou ako uzná za vhodné.

18. Žalovaný v tomto konaní namietal, že táto dohoda je absolútnym neplatným právnym úkonom, nakoľko k uzatvoreniu tejto dohody predchádzala dohoda uzatvorená s väčšinovými spoluvlastníkmi danej nehnuteľnosti. Táto obrana sa preukázala ako nedôvodná, nakoľko pokiaľ vychádzame z dohody uzatvorenej medzi žalovaným a Lesmi SR zo dňa 17.10.2016, nemožno hovoriť v tomto prípade o uzatvorení dohody s väčšinovými podielovými spoluvlastníkmi, nakoľko ako vyplýva z obsahu tejto dohody, pokiaľ vychádzame zo spornej parcely len časť a to neznámych spoluvlastníkov uzatvorila nájomnú zmluvu so žalovaným, na základe čoho potom vyplýva, že neobstojí námietka v tom smere, že by sa jednalo o dohodu uzatvorenú s väčšinovou časťou podielových spoluvlastníkov. Bez ohľadu na túto dohodu, pričom iná v spise založená nie je, ani nebola preukazovaná počas konania na súde prvej inštancie, možno potom konštatovať, že Dohoda zo dňa 26.10.2016 je platným a preto zaväzujúcim právnym úkonom pre strany sporu, kde si dohodli zmluvné dojednania, v rámci ktorých mal žalovaný plniť. Vykonaným znaleckým dokazovaním bolo následne preukázané a to vrátane obhliadky na mieste samom, že časť nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom tejto dohody bola v teréne riadne vyznačená, a preto námietka žalovaného v tom smere, že túto časť mali právo obhospodárať aj ostatní podieloví spoluvlastníci neobstojí, nakoľko k reálnemu vyčleneniu došlo už na základe Dohody z roku 2013, ktorej platnosť bola konštatovaná vyššie. Znaleckým dokazovaním bolo potom preukázané, že výška

spôsobenej škody, t.z. bolo presne v teréne vyčíslené, ktoré stromy konkrétne žalovaný vypíliť a zároveň bola vyčíslená výška škody, ktorú týmto úkonom spôsobil.

19. Preto dospel odvolací súd k záveru, že námietky žalovaného v odvolaní dôvodné nie sú, pričom v konečnom dôsledku sa s týmito námietkami správne a riadne vyporiadal súd prvej inštancie a preto súd prvej inštancie postupoval správne, pokiaľ dospel k záveru, že na strane žalovaného došlo k porušeniu podmienok zmluvy, čím spôsobil žalobcovi škodu, ktorú súd prvej inštancie presne a správne vyčíslil. Čo sa týka výpovede zo strany žalobcu vo vzťahu k žalovanému z daného zmluvného vzťahu, tak ako správne uviedol súd prvej inštancie a odvolací súd sa s týmto konštatovaním v celom rozsahu stotožňuje, žalovaný neunesol dôkazné bremeno v tom smere, že by došlo k vypovedaniu daného zmluvného vzťahu zo strany žalobcu skôr ako došlo k vyťaženiu daného drevného porastu. Preto ani táto odvolacia námietka dôvodná nebola.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd námietky žalovaného uvádzané v odvolaní považoval za nedôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej ako aj vo výroku závislom o náhrade trov konania ako vecne správne potvrdil.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, kedy v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, ktorému súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% voči žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).